

*Libr. 2 de
Venenis c. 4*

*De lue Ve-
nerica.*

*1. Meth.
med. sect.
cap. 77.*

*Epistol.
Medicinal.
Scholizij
312.*

*De Hydrargyri
cap. 1.*

eximiè prodesse libens concedit: nec quod recenset Dioscorides, Chymistarum placitis aduersari existimat, cum pondere noceat, non qualitate caustica erodat. An ergo temerè Santes Ardoy-nus per se haudquaquam mortiferum esse venenum, sed longiore moranocu-um, aut sublimationis vitio in igneã dis-
positionem translátum? An temerè Ni-
colaus Massa, præceps datum Mercuri-
um, puluerem Angelicũ cognominat: Hier. Mercurialis non respuit: Guliel. Rõdeletius, & Cardanus in pilulas trãf-
formant: eiusque successum felicem Petrus Monauius, medicus Cæsareus, aliquot se casibus vidisse, ingenuè con-
fitetur? Georgij Agricolaë auctoritate constat, maritum quendam vxoris per-
fidia aliquot vicibus argentum viuum innoxie deglutiuisse. Et propria expe-
rientia fatetur Iulius Palmarius, medi-
cus gallus, tutò quidem & intrò sumi, & extrinsecùs adhiberi posse, sed nec te-
merè, nec in omnibus téperaturis, nec citra aliorum adiectionem, quæ noxias eius vires refrænent & obtundant. Vi-
dit etiam hydrargyrum rectè præpara-
tum,